Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: O! GUd skee lof! min JEsus giør

Citation: Brorson, Hans Adolph: ”O! GUd skee lof! min JEsus giør”, i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid74353/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

2. Det offer, som der ofres skulde,
Det bringer hand til fulde,
Og tager paa sig, som et lam,
Al verdens synders vee og skam,
Som ellers alle sicle
I pølen skulde qvæle.

3. Det er den trøst, som af vort hierte,
Forjager frygt og smerte.
Det er det rette himmel-pant,
Som Simeon saa kraftig fandt,
At hand sit liv forkaster,
Og glad til døden haster.

4. Vel den! som seer iligemaade
Sin Frelser fuld af naade,
Og trykker ham ved troen ind
Saa nær og kier i siel og sind,
Hand skal faae trøst at finde,
Og synden overvinde.

5. Guds Søn, min trøst, mit lys og ære!
Lad mig det grundig lære,
At jeg ved din forsoning maa
I troen sielens reenhed faae,
I fred og roe henfare
Til himlens rene skare.

Nr. 24.

Mel. O GUd af Himmelen see etc. 44

O! GUd skee lof! min JEsus gior
Mig reen af alle synder,
Hvad hand betalte, kand og bør,
Som livets ord forkynder,

3, 1: *trøst*] *rost Js-7.*
Nr. 24. *Js-7.*

2, 6: *pølen*] helvede (svovlpølen); *qvæle*] pine. — 3, 4 flg.: Lk. 2, 29. — 4, 1: *iligemaade*] ligesom Simeon, Lk. 2, 28.
Nr. 24. Oversættelse. Gott lob, mein Jesus macht mich rein, J. Olearius, Schr. s. 74.

Mig til fortred ey komme meer,
Men satans magt jeg kun beleer,
Thi JEsus i mig lever.

2. Bort sorg, hand lever jo, som har
Giort loven for mig fyldest,
Den sag ved JEsu død blev klar,
Da vandt jeg fred og hyldest,
Hvad JEsus har, det har jeg og,
Hvor kunde større rigdom dog,
End den jeg haver, findes.

3. Min JEsu blod gjør sielen reen,
Thi derved hand fortiente,
At syndens straf, end ikke een,
Jeg nogen tiid tør vente,
Saa fatter jeg hans hellighed,
Og alt, hvad hand uskyldig leed,
Det er min skat og smykke.

4. Saa kand jeg og i fred engang
Med Simeon henfare,
Jeg frygter ikke dødens tvang,
GUd selv min siel vil vare,
Lad briste øynene i to,
Jeg sover sødt i JEsu roe,
Og himlens glæde finder.

5. Hvor vil min siel da fryde sig,
Og gierne afskeed tager,
Naar HErrens engler møder mig,
Og hiem til GUd ledsager,
Naar jeg da faaer det fryde-sted,
Som JEsus selv mig har bered,
I himlens slot at skue.

5, 3: *engler*] *engle* *N*. 5, 6: *bered*] *beredt* *M-T*.

1, 7: Gal. 2, 20. — 2, 2: Gal. 3, 13. — 2, 4: *hyldest*] gunst, nåde. — 3, 2: *fortiente*] vandt. — 3, 4: *tør*] behøver. — 4, 2: Lk. 2, 29. — 4, 5: *i to*] itu. — 5, 5-6: Joh. 14, 2.

6. GUd! lad mig altid færdig staae, 45
Mig aldrig fra dig vende,
Ledsag mig, at jeg vist kand faae
En sød og salig ende,
Kom, hielp mig snart af al min nød,
Hielp HErre ved dit blod og død,
Ja kom HErr' JEsu Amen.

Nr. 25.

Mel. O GUd! Du fromme GUd.

O hiertets renselse!
Hvor ringe man dig agter?
Ret som du kunde skee
Med skiemt og lege-fagter,
Man griber til en bøn
Af bare hyklerie,
Saa agter man sig skiøn,
Fra synden reen og frie.

2. Naar man til alters gaaer
Paa de bestemte dage,
Da fældes vel en taar,
Da høres vel en klage,
Naar dagen er forbie,
Gaaer og den andagt hen,
Man søler sig da i
Den gamle synd igien.

3. Dog mener verdens sind,
Hun gandske reen er vorden,
Naar hun sig hykler ind
I JEsu giesters orden,

Nr. 25. J^{1-7}. 2, 1: *alters*] *aliars* J^{1-4}.

Nr. 25. Oversættelse. Wie wird doch so gering, L. Laurenti, Schr. s. 75. — 2, 3: *taar*] tåre. — 3, 2: *hun*] verden. — 3, 4: *orden*] gruppe, samfund.